

ÇOCUKLAŞMA!..

ALİ ÖZDOĞAN

Çarşıda annesinin elinden koparcasına kurtulup, oyuncakçı vitrinine koşan çocuk ve akıldan kopup harama koşan yetişkin gözler...

Ne kadar benziyor değil mi..

Elbette zahirde..

Zira çocuk bilemediği için bütün masumiyetiyle oyuncakları kendinin zannediyor...

Yetişkin öyle mi?

Gözün, kendinin olmadığını elbette biliyor..

Zira göz, onun olabilmesi için, görmesi için elzem olan zerreden güneşe her şeye muhtaç olduğunun farkında ...

Onun için mesuliyeti var...

Ne manidar, sadece izinsiz kullanmama adına bir sorumluluk ama yanında sayılamayacak kadar da nimet serbestiyeti..

Kıyas adına söylüyorum, kötü sözü hariç tutamadığımız, kabalıktan âri edemediğimiz diller ki, muzdarib olduğumuz başka bir akıldan kopuş tezahürü..

Ya aklı, yasaklanan alanlarda istihdam..

Sözümüne, tilkiliğe tedenni ile hak gözetmeden kurnazlık peşinde koşturmak ve yüzlercesi...

Yahu düşünüyorum da eskimezlerimiz, kıymetli büyüklerimiz demez miydi bize azarlamarcasına; çocuklaşma!

Hepsi bu mananın içinde demek...

Huzur ile...